

Motion till riksdagen 2012/13:K242

av Åsa Torstensson (C)

Ny statlig regional indelning ställer krav på omstart för regionalisering av Sverige.

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om genomförandet av en regionaliseringsreform i enlighet med Ansvarskommitténs intentioner.

Motivering

Under december 2012 kommer en statlig utredning lämna förslag till regeringen hur en ny statlig regional nivå kan bli mer, sett från statens intresse, samordnad och mer ändamålsenlig. I uppdraget ingick också att för utredaren föra dialog med företrädare för kommun och landsting/region med syfte att där det kunde vara aktuellt finna geografisk samordning mellan länsindelning och ny indelning av Sveriges direktvalda regioner. Detta är i linje med vad den tidigare parlamentariska utredningen,

Ansvarskommittén, lagt förslag om. Denna samverkan och samordning har dock fullständigt misslyckats och ansökningar för regionbildning har av flera anledningar uteblivit medan statens nya regionala indelning snart kommer att presenteras. Detta stillastående i regionfrågan är förödande för Sveriges förmåga att utveckla hela Sverige och ta tillvara regioners kraft att skapa utveckling och tillväxt i en hård konkurrens.

Ansvarskommittén betonade regionstorleken som avgörande för att ett ökat regionalt självbestämmande skall fungera och för att politiken skall få tillräckliga muskler för att kunna forma rätt beslut i de svåra utmaningar som både sjukvården, sysselsättning och regional tillväxt står inför. Det är också avgörande i en tid då större arbetsmarknadsregioner krävs för både näringsli-

Fel! Okänt namn på

vets behov och för möjligheten att utveckla arbetspendling så att människor ges möjlighet att bo och verka i hela landet.

Det här är frågor som berör människor i deras vardag och är därmed frågor som naturligt ligger hos den regionala nivåns kompetens. Att som nu låta hela havets stormar härja runtom i Sverige där många diskussioner ute i länen handlade om att inte bli ratade eller bli sittande med Svarte Petter kan inte betecknas som något annat än ett stort misslyckande. Med tanke på hur den politiska debatten låtit i flera län så är det förståeligt att man som medborgare dras med i en mycket negativ och svårbegriplig debatt om att landskap skall försvinna utan att ges möjlighet att föra den relevanta debatten om vikten av att gemensamt finna bästa former för att möta de utmaningar som finns i medborgarnas vardag. Nu kommer staten att göra sin hemläxa och gå vidare med ny och mer samordnad statlig regional indelning i linje med Ansvarskommitténs förslag. Detta kommer naturligtvis att påverka både de landsting och kommuner som inte ingår i en regionbildning och de direktvalda regionerna eftersom staten på detta sätt genom att för sin del skapa en mer relevant struktur för 2000-talets utmaningar också därmed tar sig ett starkare centraliseringsmandat eftersom det inte finns någon regional motpart.

Därför är det regeringens uppdrag att ta det ansvar det åligger en regering att skapa förutsättningar för en regionalisering av Sverige och genomföra en regionaliseringsreform i enlighet med vad den parlamentariska utredningen Ansvarskommittén förordade. Detta skall ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 26 september 2012

Åsa Torstensson (C)